

Аргонавти (Третя історія Марійки і Костика) (стислий переказ)

Степан Процюк

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Головні герої повісті – Кость і Марійка, навчаються у Старомихайлівській середній школі № 2. У вересні вони повертаються до школи, але цей місяць важливий для них і тим, що саме у вересні вони почали зустрічатися. Кость Онишкевич перейшов до 10-А. Марія Ковальчук – до 9-Б. Після недавньої сварки закохані помирилися і попридумували собі нові імена відповідно до знаків зодіаку: Кость став Левчиком, а Марійка, яка народилася під сузір'ям Стрільця, – Мисливчиком. До цього хлопець часто називав її Неспокійкою.

Поки у Марійки було все добре в особистих стосунках, у її сім'ї почалися проблеми. Якось вона побачила, що мама плаче. Марійка здогадалася, що це через батька, який перебував на заробітках у Москві. Там він працював на будові в якогось голомозого скоробагатька. Може, батькові не виплатили зарплатні, і він голодує. Може, у нього інша жінка. Того вечора мама і Марійка довго розмовляли, сповнені тривоги й надії.

Тим часом Микола, однокласник Костика і Марійки, задумав дещо погане. Він хотів, щоб Костик з Марійкою, ці Ромео та Джульєтта, посварилися. Миколі було заздрісно, що Марійка Костикова. Хлопцеві навіть снівся дивний сон: урвище, Марійка сидить на стільчику і грає на скрипці. Починає накрапати дощ. Микола з Костем танцюють над урвищем... білий вальс. Раптом Микола вдарив Костю, і він летить в урвище. Марійка скрикує... і летить за Костем, але з ними все гаразд, а Микола ридає від безсилля й сорому.

У школі Микола говорить Марійці, що любить її, а дівчина відповідає, що нічого до нього не відчуває. Микола забирає наплічник і замість наступного уроку йде у ліс. Марійка ж вирішує, що залицяння Миколи – це перевірка її почуттів Костиком.

У лісі Микола уявляє, як йому трапиться нагода врятувати якось Марійку і постати у її очах героєм. Він ненавидить Костика, бо той краще вчиться, краще грає у футбол. Поплакавши у лісі і придумавши план дій, Микола почвалав додому.

Марійка переконується, що Костик не має стосунку до залицянь Миколи. Коханий розповідає їй один античний міф про аргонавтів – вічних шукальців істини. Кость вважав, що аргонавти жили завжди, а їхній ватажок міг називатися Ясоном, Гераклом чи Галілеєм. Він міг бути будь-ким – не конче воїном. Але він мусив мати благородну мету пошуку щастя.

Якось Кость ішов із футбольної секції і думав про свій сон: наче він виходить із лісу й поривається бігти. І раптом падає. Хоче підвестись, але ноги заплуталися в якусь

сітку. Марійки нема ніде. На нього насуваються п'ятеро людей. Він ніяк не може виплутатися із сітки.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Цей сон був пророчим, бо раптом у тихому провулку на Костика напали якісь хлопці і побили. Хлопець навіть не міг підвестися. У цей час Марійці стало незатишно. Вона згадала, що їй снився кажан, який тримав у зубах мишеня, дуже схоже на Костика. Дівчина побігла шукати коханого вулицями свого містечка, не зважаючи на вечір і дощ. І вона таки знайшла його. допомігши йому піднятися, дівчина подзвонила до батьків Костика. Його батько приїхав на таксі і одразу повіз сина до районної лікарні.

А Микола почувався винним. Він уявляв, як прийде до Костика у лікарню, впаде на коліна і признається у всьому. Нарешті хлопець зрозумів, що справа не в Марійці. Це був лише привід. Микола просто ненавидів Костика вже близько двох років, бо тому краще вдавався футбол і навчання, він мав дівчину, майже всі його любили.

Марійка відвідувала Костика у лікарні кожен день. Вона розповіла про Миколіне освідчення, і Костик був здивований. Його батьки подали заяву в міліцію, хоч тато казав, що це марна справа. Загрози для життя не було, але були забої грудної клітки, рвано-колота травма ноги, численні синці. Хлопець почав підозрювати Миколу.

За кілька днів Кость уже міг вставати. Одного дня до нього прийшов блідий, мов полотно, Микола. Хлопець признався, що це він винен і просто заздрив. Хлопці розговорилися. Ніхто й ніколи не дізнається достеменно, про що була ця розмова. Це буде їхньою першою чоловічою таємницею, але Кость пообіцяв Миколі, що нікому нічого не скаже.

Якось Марійка сказала: "Левчику, якби ти був Ясоном, я би поїхала з тобою по золоте руно". Вони довго обговорювали цей давньогрецький міф, а потім зізналися одне одному в коханні.

Марійчина мати не хотіла зізнаватися дочці, що батько телефонує усе рідше. Він поїхав на заробітки, щоб поставити на ноги дочок, бо у Марійки була ще сестра Орися. У райцентрі батько не міг багато заробити, а мамина важка праця медсестри давала мізерні прибутки.

Насправді з батьком Марійки відбувалося ось що. Михайло будував дачу, а потім трьох чоловіків включно з ним послали на об'єкт господаря, який потрібно було швидко добудувати. Чоловіки дуже важко працювали, майже не спали, біля них весь час ходив наглядач. Та коли настав день розрахунку, заробітчан заманили у якийсь підвал і там закрили.

У цей час Марійчиній мамі снилася якась велика кімната, захована в лісі й замурована травою та цементом. Над нею шугає вертоліт, із якого хтось скидає товстий шнур. Щось стороннє вривається в ліс. Із глибин землі починають з'являтися руки, які тягнуться до шнура. З'являються військові, які стріляють у напрямку гелікоптера-

рятувальника. Але звідти теж вистрибують військові. Нарешті кімната розвалюється, звідти виходять люди, а серед них Михайло.

Михайла та інших чоловіків таки випустили, їм дали гроші, але заробітчани так і не зрозуміли, чому їх ув'язнювали. Тоді Михайло вирішив покінчити з безкінечними заробітками. Він зв'язався з сім'єю і сказав, що буде за кілька днів удома. На цей раз – надовго.

Костик пробачив Миколу. Хлопець думав, що любов – це наша природність. Він боявся стати дорослим, який би був зациклений на грошах. Тож Костик вирішив, що ніколи таким не буде. Тим паче, що у важкі чи легкі хвилини життя поруч із ним буде Неспокійка.

Знову приходить літо. Костеві залишається ще рік школярства. Одного дня Костик відчув, що має трапитися щось особливе. Після школи вони домовилися з Марійкою про лісову прогулянку. Вже кілька днів, як її тато вдома. Він сказав, що більше не поїде на заробітки поза межі України.

Марійка з Костиком вирушають у ліс. Там також можна знайти золоте руно. Можливо, це папороть або столітній мох. Можливо, особливий стан душі. Того дня було особливо тепле небо і особливо розсміяні зорі. Ліс став для закоханих раєм, де Марійка і Костик згадали про Адама і Єву. І не було сили, що могла стримати вулкан їхньої юної пристрасті...

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу